

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Drugo tromjesečje 2025.
JUŽNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Aseneta Relić

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2025.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazat ćemo Južnu azijskopacifičku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve u jedanaest zemalja: Brunej, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mjanmar, Filipini, Singapur, Tajland, Timor-Leste i Vijetnam. Taj dio svijeta dom je 682 milijuna ljudi, uključujući 1,7 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 404 ljudi.

Darovi trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u ostvarenju četiriju misijskih projekata u Bruneju, Mjanmaru i Indoneziji. Ti projekti navedeni su u nastavku.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo vam slike i druga gradiva koja idu uz svako iskustvo. Možete preuzeti i pdf činjenice i aktivnosti iz Južne azijskopacifičke divizije na bit.ly/ssd-2025. Pratite nas i na Facebooku: facebook.com/missionquarterlies.

Također možete preuzeti pdf inačicu *Vijesti iz svijeta* na engleskom, na bit.ly/adultmission i videozapise *Mission Spotlight* na bit.ly/missionspotlight.

Imajte na umu da ne morate čitati misijska iskustva točno onako kako su objavljena. Ova dječja iskustva namijenjena su uzrastu od šeste do dvanaeste godine, pa slobodno prilagodite jezik i sadržaj razini koja odgovara dobi vaše skupine u subotnjoj školi.

Hvala vam što potičete djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

*****

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju podržat će četiri projekta u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji:

- ◆ Dječji vrtić na Adventističkom učilištu Mjanmarske Unije, Myaungmya, Mjanmar.
- ◆ Life Hope Centar Yangon, Mjanmar.
- ◆ Zdravstvena klinika, Brunej.
- ◆ Adventistički teološki fakultet Papua, Nabire, Indonezija.

*****

5. travnja 2025.

Najbolji rođendanski poklon

Tajland

April je izgubila svoj tablet. Ta osmogodišnja djevojčica trebala ga je za svoje domaće zadaće. Svake večeri provodila je tri sata na internetu, s učiteljicom koja joj je pomagala s domaćim zadaćama. Učiteljica joj je pomagala s domaćim zadaćama iz Biblije, društvenih znanosti, gramatike, čitanja i prirodnih znanosti. April je posebno trebala pomoć iz prirodnih znanosti, jer joj je to bio najteži predmet.

Ali te večeri April nigdje nije mogla pronaći tablet. Još gore, sljedeći dan bio je njezin deveti rođendan. Kako će moći proslaviti rođendan ako joj nedostaje tablet?

Obično bi April stavila tablet na punjenje u svojoj sobi svakog poslijepodneva. Ali ovoga puta to nije učinila i odjednom nije znala gdje je.

April je pogledala u sobu svojih roditelja. Ništa. Pogledala je u dnevnoj sobi i kuhinji. Ništa, ništa.

Bilo je gotovo osamnaest sati, a trebala se internetski povezati s učiteljicom. Što je mogla učiniti? Otišla je majci po pomoć.

“Ne mogu pronaći svoj tablet”, potužila joj se.

Majka je znala da je vrijeme za njezin online sastanak s učiteljicom. Zato joj je dala svoj mobitel, ali joj je rekla da neće smjeti gledati televiziju dok ne pronađe tablet.

“Ako ne pronađeš tablet, ne možeš gledati televiziju”, rekla joj je.

April nije bila previše zabrinuta zbog televizije. Više ju je mučilo to što je izgubila tablet i morala moliti majku za mobitel.

Te je večeri, nakon što je završila tri sata online poduke i prije nego što je otišla spavati, molila je Boga na Nebu. Zamolila Ga je da joj pomogne pronaći tablet.

“Dragi Bože, molim Te, pomози mi da pronađem svoj tablet jer mi treba za učenje”, molila se.

Zatim je zaspala. Dok je spavala, sanjala je. U snu je vidjela svoj tablet kako leži ispod kauča u dnevnoj sobi.

Ujutro se April probudila rano i odmah se sjetila svojeg izgubljenog tableta. Zatim se sjetila da joj je rođendan. Kako će proslaviti rođendan kad joj nedostaje tablet?

Otišla je u kuhinju po čašu vode. Dok je pila, bacila je pogled po kuhinji. Ništa. Nije bilo tableta. Zatim je napunila bocu s vodom i uzela nekoliko grickalica za školu. U isto vrijeme, nastavila je tražiti tablet po kuhinji. Ništa.

Odjednom se sjetila svojeg sna od prethodne noći. U snu je vidjela tablet kako leži ispod kauča u dnevnoj sobi.

April je otrčala u dnevnu sobu i čučnula da pogleda ispod kauča. I bio je tamo! Izgubljeni tablet je pronađen!

April je bila jako sretna. Nasmiješila se jednako sjajno kao jutarnje sunce na prozoru. Bog je uslišao njezinu molitvu. To je bio najbolji rođendanski poklon ikad!

Odmah se ponovno pomolila Bogu i zahvalila Mu što joj je pomogao pronaći tablet.

“Dragi Isuse, znam da si Ti pravi i živi Bog”, rekla je. “Hvala Ti što si mi pomogao pronaći tablet. Molim Te, pomози mi da budem dobra djevojčica i da više ne zaboravljam stvari.”

April je prvi put čula za Boga na Nebu u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat na Tajlandu. Mnoga djeca u toj školi dolaze iz obitelji koje nikada nisu čule za Boga, ali dolaze u školu zbog dobrog kršćanskog obrazovanja. April, koja je u četvrtom razredu, naučila se moliti od svoje učiteljice na satu Biblije. Dio priloga trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je izgraditi školu koju polazi April. Hvala vam za vaše priloge koji će pomoći drugoj djeci u Aziji da nauče o Bogu koji čuje molitve.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak s April na: bit.ly/April-SSD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i činjenice iz Južne azijskopaci-
fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

12. travnja 2025.

Pomoći ili ne pomoći

Tajland

Jeste li čuli priču o dobrom Samarijancu iz Biblije? Kaopan je prvi put čuo za dobrog Samarijanca kad je imao četiri godine. Nije imao Bibliju niti je kod kuće slušao o biblijskim događajima, jer njegova obitelj nije bila kršćanska. Izvještaj o dobrom Samarijancu čuo je u adventističkom vrtiću u Tajlandu.

Mali Kaopan je slušao s pozornošću dok je učiteljica govorila o čovjeku koji je putovao iz Jeruzalema u Jerihon, kad su ga napali razbojnici i ostavili polumrtvog. Zatim je tim putom naišao svećenik. Kad je vidio povrijeđenog čovjeka, nije mu pomogao, nego je prešao na drugu stranu puta. Nakon toga je tim putom prošao i levit. Pogledao je povrijeđenog čovjeka, ali ni on nije pomogao. No tada je naišao Samarijanac. Sažalio se nad povrijeđenim čovjekom, previo mu rane, stavio ga na svojeg magarca i odveo u gostionicu. Tamo se cijelu noć brinuo o njemu i sljedećeg dana platio gostioničaru da se brine o njemu.

Kaopanu nije bilo čudno što svećenik i levit nisu stali da pomognu povrijeđenom čovjeku. Zašto bi? Nisu ga poznavali i bili su zauzeti. Ali Samarijanac ga je iznenadio. Pitao se: "Zašto bi taj čovjek pomogao, iako nije dobio ništa zauzvat?"

Kaopan je završio vrtić i počeo pohađati adventističku školu koja se nalazila u istoj zgradi. Još je nekoliko puta čuo taj izvještaj o dobrom Samarijancu. Svaki put bio je zadivljen što je Samarijanac pomogao, iako nije očekivao ništa zauzvat.

Jednog dana, kad je imao osam godina, ugledao je čovjeka koji je prosio novac na benzinskoj postaji. Kaopan i njegov otac pristali su na benzinskoj postaji kako bi natočili gorivo,

a zatim su ušli u trgovinu. Kad su izlazili, Kaopan je primijetio čovjeka kako sjedi ispred vrata. Čovjekova odjeća bila je poderana i prljava. Nije ništa rekao Kaopan, samo je gledao u kartonsku kutiju ispred sebe u kojoj je bilo nekoliko novčića.

Kaopan se sjetio događaja s dobrim Samarijancem. Pomislio je: "Dobri Samarijanac je pomogao čovjeku, iako nije dobio ništa zauzvat. Pokušat ću. Možda je to dobra odluka, a možda nije. Idemo saznati."

Okrenuo se prema ocu i pitao: "Mogu li dobiti malo novca? Želim ga dati siromašnom čovjeku."

"Naravno", rekao je otac i dao mu zelenu novčanicu od dvadeset tajlandskih bahta, što je oko pedeset centi. Kaopan je stavio novac u kutiju.

Čovjek u poderanoj i prljavoj odjeći se nasmiješio. Imao je žute, iskrivljene zube. Zatim je sklopio ruke kako bi rekao: "Hvala." U Tajlandu ljudi sklapaju ruke kako bi izrazili zahvalnost.

Kaopan je odgovorio na isti način. Čovjek je bio stariji od njega, a djeca u Tajlandu pokazuju poštovanje prema starijima tako da sklope ruke.

Kaopan se osjećao dobro. Usrećio je čovjeka, a sada je i sam bio sretan.

U tom trenutku shvatio je da je donio dobru odluku. Dajući novac čovjeku, nije očekivao ništa zauzvat. Ali ipak je nešto dobio. Vidio je čovjekovu sreću, a ta sreća usrećila je i njega. Blagoslovivši čovjeka, i sâm je primio blagoslov.

Danas Kaopan završava Adventističku međunarodnu školu Korat, u kojoj je naučio usporedbu o dobrom Samarijancu. Uvijek će pamtit taj događaj.

"Postoje ljudi kojima treba naša pomoć", kaže on. "Možete im pomoći ili ne; ali dobro je pomoći."

Dio priloga od trinaeste subote pomogao je u izgradnji Adventističke međunarodne škole Korat u Tajlandu prije nekoliko godina. Hvala vam za vaš prilog i ove subote, koji će

pomoći i drugoj djeci u Aziji da nauče o Bogu i sreći koja dolazi iz pomaganja drugima.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak s Kaopanom na: bit.ly/Kaopan-SSD.
- ◆ Slike za ovo misijsko iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske objave i činjenice iz Južne Azijskopačičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

19. travnja 2025.

Molitva da vidi oca

Tajland

Penny živi s majkom u Koratu u Tajlandu. Njezini majka i otac ne žive zajedno. Penny je oduvijek željela vidjeti svojega oca. Pitala se kako izgleda. Pitala se kakav je.

Jednog dana prijateljica ju je pitala: "Gdje ti je tata?" "Ne znam", odgovorila je Penny, koja je tada imala osam godina. "Zašto ne znaš?" pitala je prijateljica. "Ne znam", rekla je Penny. "Idi i pitaj moju mamu", rekla je prijateljica. "U redu."

Penny je otišla k majci. "Gdje je moj tata?" upitala ju je. Majka je zastala na trenutak. "Daleko, jako daleko odavde", odgovorila je.

"A gdje je?" pitala je Penny. "Daleko, jako daleko", rekla je majka. Penny je osjetila da njezina majka ne želi razgovarati o ocu, pa je rekla: "Nema veze." Odлучila je o tome pitati majku kasnije.

Prošle su dvije godine. Kad je Penny imala deset godina, ponovno je pitala majku. Nije to namjeravala pitati, ali je već dvije godine razmišljala o tati, pa joj je pitanje jednostavno izletjelo jednog poslijepodneva.

Sve je počelo kad je majka rekla Penny da napiše zadaću. Penny nije htjela pisati zadaću jer je to namjeravala učiniti ujutro. Zato je načinila ljutito lice. Majci se to nije svidjelo.

"Prestani s tim", rekla je majka. Penny nije rekla ništa, ali je i dalje imala ljutito lice.

"Ako ne prestaneš, neću razgovarati s tobom", rekla je majka. Penny to nije željela.

"Oprosti", rekla je. "U redu", rekla je majka. "Sljedeći put ću te poslušati", rekla je Penny. "U redu", rekla je majka.

Ali iznutra je Penny još uvijek bila uzrujana zbog toga što joj je majka rekla da napiše zadaću. Zato je iznenada rekla: "Gdje je moj tata?"

Majka je izgledala iznenađeno, ali je odmah odgovorila: "Tvoj tata je u Bangkoku. Pokušat ću doći do njegove email adrese i vidjeti hoće li odgovoriti."

Sa širokim osmijehom Penny je otrčala napisati zadaću. Bila je sretna jer je bila sigurna da će konačno vidjeti oca. Ali dok je počinjala pisati zadaću, brinula ju je pomisao: Što ako tata ne dobije email? Što ako ne odgovori?

Tada se sjetila da je u školi naučila da može razgovarati s Bogom o bilo čemu, i da će joj On odgovoriti. Sagnula je glavu i zatvorila oči.

"Dragi Bože, molim Te, pronadi mojeg tatu", molila se. "Želim ga vidjeti."

Sljedećeg poslijepodneva majka je rekla da je otac poslao email u kojem piše da će doći pogledati Penny dok bude sudjelovala na velikoj školskoj priredbi pod nazivom Dan sporta.

Penny se široko nasmiješila. "Stvarno sam sretna!" uzviknula je. Majka se također nasmiješila. "I ja sam sretna", rekla je.

"Jedva čekam taj Dan sporta!" rekla je Penny. Ali morala je čekati cijeli tjedan. Svakog dana tog tjedna molila se: "Dragi Bože, pomози mi da vidim svojeg tatu."

Otac je došao na Dan sporta, a Penny je otrčala k njemu. "Dobar dan, ja sam Penny", rekla je. "Drago mi je što smo se upoznali."

Dala mu je poklon koji je sama napravila — malu kutiju presavijenu od smeđeg papira.

"Dobar dan ", rekao je otac. "Ja sam tvoj tata."

Tata je gledao dok je Penny igrala igre "Osvoji zastavu" i "Igru stolica" sa svojim prijateljima iz razreda. Zatim su zajedno ručali. Penny je jela školski ručak s rezancima, a tata rezance koje je sam donio. Penny je dala tati malo svojih

režanaca, a tata njoj svojih. Zatim je tata dao Penny svoj telefonski broj.

“Nedostaješ mi sve vrijeme”, rekao je.

“I ti meni nedostaješ”, rekla je Penny.

“Volim te sve vrijeme”, rekao je otac. “Opet ću te doći posjetiti.”

Sada Penny svakog dana telefonom razgovara s ocem. Također svakog dana razgovara s Bogom na svojim koljenima. Kaže Mu: “Hvala Ti što si mi omogućio da upoznam svojega tatu.”

Penny pohađa Adventističku međunarodnu školu Korat u Tajlandu, gdje mnoga djeca, poput nje, dolaze iz obitelji koje nisu čule za Boga. Dio priloga trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je u izgradnji te škole. Hvala vam za vaš prilog ove subote, koji će pomoći i drugoj djeci u Aziji da nauče o Bogu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s Penny na: bit.ly/Penny-SSD.
- ◆ Pogledajte YouTube video tajlandske djece koja igraju igru Chair Ball: bit.ly/chair-ball.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti i misijske činjenice iz Južne azijskopaci-
fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

26. travnja 2025. **Dijete bez doma**

Tajland

Odakle ste? Peipei nije bio siguran odakle je.

Njegov otac bio je iz Indije, a njegova majka s Filipina. Ali nije se osjećao kao da je iz Indije. Nije se osjećao niti kao da je s Filipina. Umjesto toga, mogao je zamisliti sebe kako dolazi iz zemlje koja je pola Indija, a pola Filipini. Zamisljena zemlja mogla bi se zvati Indipini ili Filipija. Ali takva država u svijetu ne postoji.

Peipei također nije bio siguran odakle je, jer nikada nije živio u Indiji, i nikada nije živio na Filipinima. Peipei živi u Tajlandu. On je dijete misionara, i cijeli život živi na Tajlandu. Njegov otac radi kao učitelj misionar u adventističkoj školi u velikom gradu Koratu. Njegova majka također radi kao učiteljica u misijskoj školi.

Jednog subotnjeg popodneva Peipei je postao prilično zbunjeno kad je morao odlučiti odakle je. On i druga djeca iz njihovog izviđačkog kluba trebali su oblikovati skupine i otpjevati pjesmu na svojem jeziku. U izviđačkom klubu bilo je djece iz mnogih zemalja: Indije, Filipina, Tajlanda i drugih. Peipei nije znao kojoj skupini da se pridruži. Djeca iz Indije pjevala su na hindu jeziku. Ali Peipei nije govorio hindski, iako mu je otac bio iz Indije. Djeca s Filipina pjevala su na tagalog jeziku. Ali Peipei nije govorio tagalog, iako mu je majka bila s Filipina.

Peipei je znao govoriti engleski, kojim je govorio kod kuće i u misijskoj školi. Također je znao malo tajlandski, što je naučio u misijskoj školi.

“Što da činim?” upitao je majku.

“Idi i pridruži se djeci koja pjevaju na tajlandskom jeziku”, savjetovala mu je njegova majka.

Peipei se pridružio tajlandskoj djeci u pjevanju pjesme o Isusu na tajlandskom jeziku. Ali nije se baš ugodno osjećao. Tajlandski nije bio njegov jezik. Oči su mu postale tužne, a ramena su mu sva klonula.

Učiteljica je vidjela njegovo tužno lice i prišla mu je.

“Što nije u redu?” pitala je.

“Učiteljice Ann, ne znam odakle sam”, rekao je Peipei.

“Kako to misliš?” pitala je.

“Ja sam pola Indijac, ali ne znam govoriti hindi”, objasnio je Peipei. “Također sam pola Filipinac, ali ne znam govoriti tagalog. Živim u Tajlandu, ali znam samo malo tajlandskog. Od ta tri jezika najviše znam tajlandski, ali nije mi ugodno biti ni u jednoj od tih skupina. Ne znam odakle sam.”

Učiteljica Ann je utješno obavila ruku oko dječakovog ramena. Ona je rođena u Tajlandu, i njezin prvi jezik bio je tajlandski. S njim je razgovarala na engleskom jeziku.

“Ja sam iz Tajlanda”, rekla je. “Danas te posvajam i službeno te činim državljaninom Tajlanda. Danas si iz Tajlanda.”

Peipei je podigao ramena. Oči su mu se razvedrile, a licem mu se razvukao osmijeh. Tog dana je službeno dobio domovinu. Od tog dana je bio iz Tajlanda.

Peipei se vratio u skupinu raspjevane tajlandske djece. Bio je kod kuće. Otvorio je usta i pridružio se tajlandskoj djeci u radosnom pjevanju o Isusu koji će ih jednog dana uskoro odvesti u njihov novi dom na Nebu.

Peipei je dijete misionara koje pohađa Adventističku međunarodnu školu Korat u Tajlandu. Iako su njegovi roditelji adventisti, mnoga djeca u školi dolaze iz obitelji koje nikada nisu čule za Boga. Dio darova trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je u izgradnji te škole. Hvala vam za vaš velikodušni dar trinaeste subote u ovom tromjesečju, kojim ćete pomoći i drugoj djeci u Aziji da uče o Bogu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Rat-chasima), u Tajlandu.
- ◆ Nakon ovog iskustva upitajte djecu odakle su. Pronadite njihovu domovinu na zemljovidu. Recite im da nas Bog, poput učiteljice Ann, usvaja kao sinove i kćeri u svoju obitelj. Biblija kaže: “U ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu.” (Efežanima 1,5)
- ◆ Pročitajte misijsko iskustvo iz 2018. godine o Peipeijevom ocu, Yoyou, na: bit.ly/yoyo-ssd.
- ◆ Slike za današnje iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti iz misije i činjenice iz Južne azijskopaci-fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

3. svibnja 2025.

Kolač za sestru

Tajland

Peipei jako voli svoju malu sestru Shim-Shim. Toliko je voli da je želi uključiti u sve lijepe događaje u svojem životu. Kad se on smije, želi da se i ona smije. A kad on dobije neku posebnu poslasticu, on želi da i ona dobije takvu posebnu poslasticu. Kad je njegov školski prijatelj imao rođendan i slavio tako što je Peipeiu dao kolač u razredu, Peipei je htio da i njegova sestra dobije kolač.

Na dan svojega rođendana slavljenik je donio mnogo kolačića lijepog izgleda u Peipeijevu školu u Koratu, u Tajlandu, i stavio ih na stol u učionici. Izgledali su tako ukusno s glazurom na vrhu. Svaki dječak i djevojčica uzeli su po kolačić sa stola. Nestrpljivo su skinuli omote i počeli jesti. Peipei je također uzeo kolačić sa stola. Želio ga je pojesti. Ali onda se sjetio svoje mlađe sestre. Želio je da i ona uživa u kolaču. Pogledao je na stol i vidio kako je ostalo nekoliko kolačića viška. Pitao se bi li mogao uzeti jedan od kolačića da ga odnese kući sestrici Shim-Shim.

Uputio se k učiteljici: "Mogu li dobiti jedan od onih kolačića?" upitao ju je.

Učiteljica je pogledala Peipeija. Nije razumjela da taj drugi kolač želi dati svojoj maloj sestri. Mislila je da ga želi za sebe. Ako bi uzeo drugi kolač, možda bi ostali dječaci i djevojčice u razredu također htjeli drugi kolač. Nije bilo dovoljno kolačića da svi dječaci i djevojčice pojedu još jedan kolačić.

Učiteljica je odmahнула glavom. "Kolačića ima samo toliko da svaki dječak i djevojčica u našem razredu imaju po jedan", rekla mu je. Peipei je tužno spustio pogled. Zatim je pogledao ostale dječake i djevojčice u učionici. I dalje su uživali u kola-

čićima. Pogledao je svoj kolačić. I on je želio uživati u njemu. Ali jako je volio svoju malu sestricu. Odlučio je svoj kolačić sačuvati za nju. Odnio je kolačić na svoj stol i stavio ga na stranu gdje će čekati dok ga ne odnese kući.

Učiteljica je uočila tužan izraz njegovog lica. Vidjela ga je kako odlazi do svojega stola. Vidjela je kako pažljivo odlaže kolačić te kako ga nije pojeo. Prišla je dječaku.

“Zašto ne jedeš svoj kolačić?” pitala je.

Peipei je objasnio da ga čuva za svoju malu sestru. Želio je da i ona uživa u proslavi rođendana.

Sada je učiteljica shvatila zašto je Peipei tražio drugi kolačić. To nije bilo zato što je želio pojesti dva kolačića. Bilo je to zato što je volio svoju sestricu i želio je s njom podijeliti slasticu. Kad nije mogao uzeti drugi kolač, odlučio joj je dati svoj.

Učiteljicino je srce bilo dirnuto Peipeinim požrtvovnim duhom. Otišla je do stola s kolačićima.

“Peipei, možeš uzeti drugi kolač i dati svojoj mlađoj sestri”, rekla je.

Peipejevo lice se razvedrilo poput sunčanog dana. Ozareno se nasmiješio dok je uzimao drugi kolačić sa stola. Sada je mogao uživati u kolaču — a i njegova mlađa sestra također!

Od toga dana, kad god neki od Peipeinih prijatelja ima rođendansku proslavu u razredu, učiteljica mu uvijek daje dodatnu poslasticu kako bi je mogao odnijeti svojoj mlađoj sestri.

Peipei je dijete misionara koji služi u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat u Tajlandu. Dio darova trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je u izgradnji te škole. Baš kao što je Peipei pokazao požrtvovni duh time što je bio spreman dati svoj kolačić svojoj mlađoj sestri, mi možemo pokazati požrtvovni duh odričući se nečega da bismo priložili dar trinaeste subote. Pitajte odraslu osobu o tome što biste mogli učiniti.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Izazovite djecu da razmotre žrtvovanje nečega kao doprinos za dar trinaeste subote. Dijete bi moglo odvojiti dio džeparca, umjesto da ga potroši na sladoled. Ili bi, uz pristanak roditelja, moglo preskočiti neku slasticu, a taj novac dati kao dar.
- ◆ Pročitajte misijsko iskustvo iz 2018. godine o Peipeijevom ocu, Yoyou, na: bit.ly/yoyo-ssd.
- ◆ Slike za današnje iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite izvještaje o misiji i činjenice iz Južne azijskopačičke divizije na: bit.ly/ssd-2025.

*****

10. svibnja 2025.

Razgovor s Bogom

Tajland

Serene je voljela svoju veliku sestru Nehe. Što god je Nehe učinila, Serene bi je slijedila. Nehe je za Serene bila sve. Serene je imala četiri godine, a Nehe šest.

Jedne noći Serene se uvukla u krevet s Nehe, kao i uvijek. Dvije djevojčice ležale su u polumraku spavaće sobe u svojem domu u Koratu u Tajlandu. Serene je pogledala Nehe i vidjela kako je zatvorila oči. To nije bilo neobično, jer Nehe je uvijek zatvarala oči kad je htjela spavati. Ali Nehe nije ležala mirno kao obično. Sklopila je ruke.

“Što radiš?” šapnula je Serene.

Nehe je otvorila oči.

“Idem se pomoliti”, rekla je.

“Što to znači: pomoliti?” upitala je Serene.

Obitelj Serene i Nehe nije bila kršćanska. Kao i mnogi stanovnici Tajlanda, štovali su druge bogove. Ali Nehe je počela polaziti adventističku školu u kojoj je naučila kako se moliti Bogu cijelog svemira.

Nehe je rekla svojoj sestri da je molitva razgovor sa svemirskim Bogom.

Serene se svidjelo kako to zvuči. “I ja se želim moliti svemirskom Bogu”, rekla je. “Pokaži mi kako se moli.”

Nehe je rekla Serene da zatvori oči i sklopi ruke. Rekla joj je da se tako treba pripremiti za razgovor s Bogom cijelog svemira.

Serene je sklopila ruke i zatvorila oči.

Tada je Nehe rekla da će zazvati ime Boga svemira i razgovarati s Njim u tišini.

“Kad završiš razgovor s Njim, reci: ‘Amen’”, uputila ju je.

Zatim je Nehe zatvorila oči i ponovno sklopila ruke, te je ušutjela dok je razgovarala s Bogom svemira u svojem srcu.

Serene nije mogla čuti što Nehe govori. Ali znala je da Nehe razgovara s Bogom svemira, a također je i sama željela razgovarati s Njim. Zato je zatvorila oči i prekrížila ruke. Tada se prvi put u životu molila.

“Dragi Bože,” rekla je, govoreći tiho u svojem srcu ono što nijedno ljudsko uho nije moglo čuti. “Molim Te, pomози mi da budem dobra prema prijateljima i obitelji. Amen.”

Serene se sretno nasmiješila kad je završila. Voljela je razgovarati s Bogom svemira. Odlučila je razgovarati s Njim svaki dan.

Danas Serene ima pet godina i ide u vrtić u istoj adventističkoj školi u kojoj je njezina starija sestra naučila moliti. Ona razgovara s Bogom svake večeri kad legne u krevet. Moli Ga da joj pomogne da bude dobra prema svojim prijateljima, obitelji i odgajateljici u vrtiću. Također Ga moli da joj oprostí grijehe. “Žao mi je zbog svega lošeg što sam danas učinila”, moli se ona. “Molim Te, oprostí mi. Amen.”

Nakon toga zaspi.

Ujutro, kad se probudi, često odmah pomisli na Boga. Ona voli razmišljati o Bogu. Dok leži u krevetu, pita se gleda li je Bog. Pita se gleda li je Bog s desne strane u tom trenutku. Ona je sigurna da On postoji. Biblija kaže: “Oči su Gospodnje na svakome mjestu, i budno motre i zle i dobre.” (Izreke 15,3)

Prije nego što skoči iz kreveta na svoj omiljeni doručak, juhu s rezancima, prošapće: “Hvala Ti, Bože!”

Serene uči u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat u Tajlandu, gdje mnoga djeca poput nje dolaze iz obitelji koje nikada nisu čule za Boga. Dio darova trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je u izgradnji te škole. Hvala vam za vaš nesebični dar trinaeste subote u ovom tromjesečju, koji će pomoći i drugoj djeci u Aziji da nauče o Bogu svemira.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Rat-chasima), u Tajlandu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video sa Serene na: bit.ly/Serene-SSD.
- ◆ Pitajte djecu razgovaraju li, poput Serene, s Bogom svemira svake večeri i svakog jutra. Potaknite ih da se redovito mole i da zamišljaju kako ih Bog uvijek promatra i brine se za njih.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti iz misije i činjenice iz Južne azijskopaci-fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

17. svibnja 2025.

Prvi dan škole

Tajland

Sjećate li se svojeg prvog dana škole? Je li bilo strašno? Jeste li bili uznemireni? Što možete učiniti kad ste uplašeni ili uznemireni?

Shim-Shim je bila dijete koja je bila uplašena i uznemirena prvog dana u misijskoj školi u Koratu, Tajland. U prvom razredu školovala se od kuće. Ali sad joj je majka rekla da je odrasla djevojčica i da treba učiti s ostalim djevojčicama i dječacima u misijskoj adventističkoj školi. Majka je bila misionarka koja je predavala u petom razredu te škole, tako da neće biti daleko ako Shim-Shim zatreba pomoć.

Majka je vidjela da je Shim-Shim zabrinuta, i podsjetila ju je da je i sâm Bog uvijek u blizini ako joj zatreba pomoć. “Bog će uvijek biti tvoj Prijatelj”, rekla je majka. “On će uvijek biti blizu kad Ga trebaš.”

Shim-Shim je bilo drago što ju je majka to podsjetila. Ali i dalje je osjećala strah i zabrinutost. Osjećala se čudno dok je prvi put obukla školsku uniformu. Svidjela joj se bijelo-plava školska odjeća. Osjećala se pomalo sramežljivo i bilo joj je drago što sva djeca u toj misijskoj školi nose istu bijeloplavu uniformu. Na taj način nitko neće stršati.

Nakon doručka, Šim-Šim je otišla u školu.

Prvo što je naučila jest da nitko ne unosi cipele u školsku zgradu. Cipele mogu biti zaprljane, a nova školska zgrada, koja je izgrađena uz pomoć darova trinaeste subote, je uvijek vrlo čista. Tako sva djeca izuvaju cipele i stavljaju ih u ormariće.

Na odmoru djeca ponovno obuvaju cipele i igraju se na igralištu. Zatim, kad odmor završi, lupkaju cipelama kako bi

skinuli prašine i vraćaju ih u ormarić dok nastava ne završi.

Shim-Shim je izula cipele i stavila ih u ormarić. Zatim se pridružila drugoj djeci koja su krenula u svoje učionice. Polako je hodala prema učionici drugog razreda. Osjećala se tako uplašeno i uznemireno dok se približavala vratima. Prije nego što ih je otvorila, zastala je i pomolila se.

“Dragi Bože”, rekla je. “Molim Te, pomози mi da budem ljubazna kako bih mogla biti dobra učenica u razredu. Amen.”

U učionici je učiteljica pozvala Shim-Shimu naprijed. Shim-Shim je bila nova i trebala je upoznati druge učenice i učenike iz tog razreda. Iako je Shim-Shim znala da je Bog čuo njezinu molitvu, osjećala se uznemireno dok je krenula prema naprijed. Ruke su joj drhtale.

“Kako se zoveš?” pitala je učiteljica.

“Zovem se Shim-Shim”, odgovorila je djevojčica.

Nasmiješila se i mahnula drugoj djeci.

“Djeco, ovo je Shim-Shim”, rekla je učiteljica.

“Zdravo!” uzviknula su sva djeca zajedno.

Shim-Shim se svidio pozdrav, ali se ipak osjećala pomalo prestrašeno i uznemireno. Što bi se sljedeće moglo dogoditi?

Jutarnji sati su brzo prolazili dok je Shim-Shim učila gramatiku, engleski i geografiju. Voljela se igrati vani na tjelesnom odgoju.

Do ručka se Shim-Shim osjećala kao da u toj školi uči već cijelu godinu. Nije se više bojala. Više se nije osjećala uznemireno. Sva djeca su bila draga, i ona je stekla mnogo novih prijatelja. Bog je uslišao njezinu molitvu, a Shim-Shim je bila jako sretna!

Čak su i djeca misionara ponekad uplašena i uznemirena. Iako su roditelji od Shim-Shim adventisti sedmoga dana, mnoga djeca u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat u Tajlandu dolaze iz obitelji koje nisu čule za Boga. Kad su uplašena i uznemirena, ne znaju da Mu se mogu moliti. Dio

prijašnjeg dara trinaeste subote uložen je u tu školu kako bi što više djece naučilo o Bogu. Vaš dar trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će mnogoj djeci da nauče o Bogu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Potaknite djecu da budu poput Shim-Shim i mole se Bogu kad su uplašena ili zabrinuta.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video sa Shim-Shim na: bit.ly/Shim-Shim.
- ◆ Pročitajte dva iskustva brata od Shim-Shim, Peipeija, u ovoj knjižici.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite objave o misiji i činjenice iz Južne azijskopaci-
fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

24. svibnja 2025.

Udaljenost, ubrzanje, brzina

Tajland

Trinaestogodišnja Naomi mislila je da će pasti na testu iz znanosti u svojoj školi u Tajlandu. Gledala je svoje bilješke na tabletu kod kuće. Ništa nije imalo smisla. Vidjela je riječi poput “udaljenost”, “ubrzanje” i “brzina”. Osjećala je kako u njoj rastu brige. Samo je morala dobiti dobru ocjenu na testu. O tome je ovisila njezina budućnost. Htjela je odrasti i postati znanstvenica. Ali moći će postati znanstvenica ako ne padne na ispitu iz znanosti.

Naomi je pogledala na sat. Bilo je kasno. Morala je u krevet. Ali test je bio sljedećeg dana. Ponovno je pogledala svoj tablet. Opet je vidjela samo zbunjujuće riječi poput “udaljenost”, “ubrzanje” i “brzina”.

“Ahhhh!” uzviknula je u očaju.

Osjećala se prestrašeno. Što je mogla učiniti? Roditelji su joj spavali, pa ih nije mogla zamoliti za pomoć. Nije mogla tražiti pomoć od svojih prijatelja, jer ni oni nisu razumjeli pojmove “udaljenost”, “ubrzanje” i “brzina”.

Tada joj je nešto palo na pamet. “Zašto se ne bih pomolila Bogu?” pomislila je.

Naomi se u školi naučila moliti ujutro i navečer. Sada je bila noć, pa zašto se ne bi pomolila za njezin ispit iz znanosti? Naomi je zatvorila oči i sklopila ruke. “Dragi Bože,” rekla je, “molim Te, pomoz mi da prođem taj test.”

Zatim je objasnila Bogu da želi proći test kako bi mogla postati znanstvenica. Kad je završila razgovor s Bogom, osjećala se bolje. Još uvijek je bila malo zabrinuta, ali joj je bilo drago što je mogla reći Bogu o svojim brigama. Učila je još nekoliko minuta i otišla leći.

Nakon molitve se osjećala smireno i ubrzo je zaspala.

Ujutro se Naomi još uvijek osjećala mirno, ali je osjećala i neku zabrinutost. Otac ju je uvjeravao da će sve biti u redu.

“Bit će sve u redu”, rekao joj je. “To je samo ocjena, a ocjene nisu važne u stvarnom svijetu.”

Ali Naomi je ipak željela dobru ocjenu na tom testu.

Nakon doručka je na brzinu posljednji put pregledala svoje bilješke na tabletu i otišla u školu.

Kad je došlo vrijeme za test, nešto joj je izgledalo drukčije. Naomi je odjednom razumjela značenja riječi kao što su “udaljenost”, “ubrzanje” i “brzina”. Test nije bio lak, ali osjećala se ugodno dok ga je ispunjavala.

Kad je dobila ocjenu, vidjela je da je položila s najboljom ocjenom. Bila je iznenađena i jako sretna.

Te večeri, prije spavanja, zahvalno se molila u svojem krevetu.

“Bože, hvala Ti što si mi pomogao da dobijem dobru ocjenu!” rekla je.

Danas se Naomi voli moliti Bogu za sve. Otkrila je da je molitva mnogo bolja od brige.

“Ne brinite se ni o čemu, nego se molite za sve!” kaže ona.

Naomi je u pravu. Uostalom, Biblija kaže: “Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti! I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.” (Filipljanima 4,6.7)

Naomi uči u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat u Tajlandu, u kojoj mnoga djeca dolaze iz obitelji koje nikada nisu čule za Boga. Dio darova trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je u izgradnji te škole. Hvala vam za vaš velikodušni dar trinaeste subote u ovom tromjesečju, koji će pomoći i drugoj djeci u Aziji da upoznaju Boga.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s Naomi na: bit.ly/Naomi-SSD.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti iz misije i činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

31. svibnja 2025.

Bez kolača i palačinki

Tajland

Kad je Mafuang imala četiri godine, dobila je kolačić u obliku životinje. Baka joj je kupila kolačić u trgovačkom centru na Tajlandu i dala ga je mami za Mafuang.

Djevojčica je veselo pojela kolačić. Bilo je tako slatko i dobro!

Ali onda se dogodilo nešto zastrašujuće. Oči su joj postale crvene i natečene, i nije mogla disati.

Majka je bila jako uplašena i hitno je odvezla Mafuang u bolnicu.

Liječnik je rekao da je Mafuang alergična na pšenični gluten. To je značilo da više ne smije jesti takve kolačiće u obliku životinje. To je također značilo da ne može jesti ništa spravljeno od brašna.

Djevojčici je zbog toga bilo teško. Ali njezino je zdravlje ovisilo o tome. Prije nego bi išta pojela, ona najprije mora provjeriti sadrži li brašno.

Dakle, nakon toga, kad je Mafuang poželjela hamburger u restoranu brze prehrane, pojela je samo pljeskavicu i sir. Nije smjela pojesti pecivo, i bacila ga je u smeće. Kad je naručila pizzu, jela je samo sir i ostale dodatke. Nije smjela jesti pečeno tijesto i bacila ga je u smeće. Na rođendanskim zabavama jela je glazuru s rođendanske torte, a ostatak bacala u smeće. Jednom je polizala glazuru s krafne i upitala svoje prijatelje: "Želi li netko krafnu?" Nitko je nije htio, pa ju je bacila u smeće.

Jednog dana, kada je Mafuang bilo devet godina, odlučila se našaliti. Sjedila je za stolom za večerom s bakom i djedom u blagovaonici njihove kuće u gradu Koratu. Majka je bila u

kuhinji, a otac nije bio kod kuće. Na stolu je bio obrok od riže, prženih jaja i tankih punjenih palačinki. Mafuang je znala da su za njezinu večeru samo riža i pečena jaja. Morala se kloniti palačinki jer su sadržavale brašno. Ali htjela je vidjeti što bi baka i djed učinili da ona pojede palačinku. Ručkom je dohvatila palačinku i odgrizla dio.

Baka i djed su bili preneraženi.

“Što to radiš?” zaplakala je baka.

“Nemoj to progutati!” uzviknuo je djed.

U tom trenutku, dok je Mafuang zgrabila i zagrizla dio palačinke, majka je došla iz kuhinje. S užasom je gledala što se događa.

Mafuang je smatrala da je njezina šala smiješna. Ali nije znala što dalje. Odjednom ju je obuzela jaka želja da ispljune palačinku. Nikada se prije nije tako osjećala. Osjećala se kao da je palačinka nešto odvratno u njezinim ustima i htjela ju je baciti u smeće.

Mafuang je skočila sa stolca. Otrčala je do posude za smeće u kutu. Stojeći nad njom, ispljunula je palačinku iz usta.

Majka, baka i djed su odahnuli s olakšanjem. Bilo im je tako drago što je to ispljunula.

“Nikad više to nemoj učiniti, jer bi se mogla jako razboljeti”, rekla je majka.

Mafuang nije ništa rekla. Nije znala što bi rekla.

Ali puno je razmišljala o neobičnoj želji koja ju je obuzela da palačinku ispljune kao komad smeća. Dugo je razmišljala o tome. Pitala se: “Što se dogodilo? Tko mi je dao želju da ispljunem palačinku?”

Zatim se sjetila svoje škole, u kojoj je pohađala četvrti razred. U školi adventističke misije učila je o nebeskom Bogu koji je stvorio sve ljude i koji se brine za njih. U školi je naučila moliti se Bogu ujutro i navečer. Mafuang se sjetila odgovora. Bog Neba, koji ju je stvorio i brinuo se za nju, ispunio ju je silnom željom da ispljune palačinku. Bog joj je spasio život.

“Znam da to mora biti od Boga”, rekla je Mafuang. “Da sam progutala palačinku, možda bi me poslali u bolnicu. Znam da je Bog dobar jer pomaže svakome tko nešto treba.”

Mafuang uči u Adventističkoj međunarodnoj školi Korat u Tajlandu, gdje mnoga djeca, poput nje, dolaze iz obitelji koje ne poznaju Boga. Dio darova trinaeste subote prije nekoliko godina pomogao je u izgradnji njezine škole. Hvala vam za vaš nesebični dar trinaeste subote u ovom tromjesečju, koji će pomoći i drugoj djeci u Aziji da uče o Bogu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu Korat (poznat i kao Nakhon Ratchasima), u Tajlandu.
- ◆ Iako ime Mafuang znači “zvjezdasto voće”, ona ne voli zvjezdasto voće jer joj je previše kiselo.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s Mafuang na: bit.ly/Mafuang-SSD.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite objave o misiji i činjenice iz Južne azijskopaci-
fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

7. lipnja 2025.

Bogata tajlandska djeca

Tajland

Renato se preselio daleko od svojega doma u Brazilu kako bi postao misionar na Tajlandu. On podučava stotinu djece u četvrtom razredu adventističke škole u Bangkoku.

Dok je još bio kod kuće u Brazilu, molio se i molio da postane misionar. Kad je dobio poziv da postane učitelj u misiji u Tajlandu, razumio je da je Bog uslišao njegove molitve. Ali kad je stigao u Tajland, nije bio siguran. Uvijek je mislio da misionari trebaju poučavati siromašne ljude o Isusu. Ali djeca u njegovoj novoj školi nisu bila siromašna. Bila su to bogata djeca. Svi su bili iz imućnih obitelji. Njihovi očevi i majke bili su veleposlanici, modeli i nogometaši.

Renato je bio zbunjen. Zašto mu je Bog dopustio da dođe u Tajland? Molio se: “Bože, jesi li htio da putujem petnaest tisuća kilometara kako bih služio bogatim ljudima? Ima mnogo siromašnih ljudi u Brazilu koji trebaju moju pomoć. Zašto si me doveo ovamo?”

Zatim je došao Renatov prvi dan kao učitelja u školi. Osjećao se pomalo uplašeno i uznemireno u cijelom tijelu. Ali nekako je uspio izgurati dan.

Sutradan je odlučio jesti s djecom u školskoj blagovaonici. Želio je čuti o čemu djeca razgovaraju, i želio je steći nove prijatelje.

Renato je prošao kroz red i poslužio se zdjelom rezanaca. Zatim je sjeo za stol sa skupinom učenika četvrtog razreda kojem je predavao. Ali prije jela je zatvorio oči da se pomoli.

Obično je Renato sklopio oči i ruke za molitvu. Ali ovoga je dana ispružio ruke s dlanovima prema gore. Nije bio siguran zašto se tako molio.

“Dragi Bože”, tiho se molio. “Hvala Ti na ovoj hrani. Molim Te, blagoslovi je.”

Kad je otvorio oči, vidio je da jedna od njegovih novih učenica, devetogodišnja djevojčica, netremice gleda u njega.

Kad je vidjela da je gleda, progovorila je.

“Što ste radili?” pitala je.

“Molio sam se”, rekao je.

Djevojčica je izgledala zbunjeno: “Ali ne možete se tako moliti. Morate sklopiti ruke.”

Djevojčica je, poput mnogih od tisuću i petsto djece u školi, došla iz nekršćanskog doma. Nitko u njezinom domu nije se molio nebeskom Bogu. Sve što je znala o molitvi Bogu naučila je u školi. Njezin prijašnji učitelj ju je naučio da sklopi oči i ruke dok se moli, a sada nije mogla razumjeti zašto je Renato zatvorio oči, ali nije sklopio ruke.

“Sluša li Bog ovakvu vrstu molitve?” pitala je.

“Sigurno!” rekao je Renato uz široki osmijeh. “On sluša svakoga. Molio sam se i vozeći auto otvorenih očiju.”

Iznenadenje i čuđenje bljesnuli su njezinim licem.

“Možete li se moliti otvorenih očiju?” upitala je.

Renatov osmijeh postao je još veći.

“Molio sam se i dok sam kuhao”, rekao je. “Molio sam se i dok sam vježbao.”

Djevojčicino iznenadenje i čuđenje postali su još veći. Renato se odlučio malo zabaviti. Rekao je da se čak molio Bogu i u kupaonici.

“Što?” uzviknula je djevojčica. “Može li Bog i tamo čuti?”

“Bog te može čuti posvuda”, rekao je Renato. “On samo čeka da razgovaraš s Njim. Ponekad On razgovara s nama čak i ako mi ne razgovaramo s Njim. Ali Ti Mu se možeš moliti posvuda, čak i otvorenih očiju i otvorenih ruku.”

Djevojčica nije ništa rekla. Bila je toliko iznenađena i zadivljena da nije mogla niti trepnuti. Nakon dugog trenutka šutnje ustala je i otišla od stola. Imala je o mnogo čemu razmišljati.

Renato je u tom trenutku shvatio zašto ga je Bog poslao na Tajland. Bogata djeca također trebaju upoznati Boga. Biti misionar ne znači samo dijeliti Božju ljubav sa siromašnima. Biti misionar znači dijeliti Božju ljubav sa svima i posvuda.

Molite se za adventističke misionare, poput Renata u međunarodnoj školi Ekamai u Bangkoku u Tajlandu, dok dijele Božju ljubav sa svima po cijelom svijetu. Hvala vam za vaš dar trinaeste subote u ovom tromjesečju, koji će pomoći da više djece sazna o Bogu koji svugdje rado sluša molitve.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Brazil i Tajland na zemljovidu. Zatim pokažite Bangkok u Tajlandu, gdje Renato radi kao misionar.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s Renatom na: bit.ly/Renato-prayer.
- ◆ Potaknite djecu da postanu misionari u nekoj zemlji kad odrastu, poput Renata. Recite im da ne moraju odrasti da bi odmah dijelili Božju ljubav kod kuće i u školi.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite misijske vijesti i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

14. lipnja 2025.

Novo srce

Filipini

Hannah je voljela svoju braću blizance, Zechyja i Jerryja; ali oni su znali biti i jako naporni. Kao njihova starija sestra osjećala je da se treba brinuti i nadzirati ih da se dobro ponašaju.

Tako im je progovorila za ručkom kad su dečki punili tanjure hranom.

“Sačuvajte malo i za mamu i tatu”, rekla je.

“Dobro je”, rekao je Zechy, ne vraćajući nikakvu hranu.

“Mama i tata su već jeli”, ubacio se Jerry.

Ali Hannah se činilo da je dječak uzeo previše hrane, pa je htjela da je malo vrate.

“Ne, oni još nisu jeli”, rekla je Hannah, povisujući glas. “Sačuvaj malo za njih.”

“Stvarno, u redu je”, izjavio je Zechy, također povisivši glas.

Čuvši sve veće neslaganje, otac i majka su pokušali povratiti mir.

“Dobro je”, rekao je otac.

“Pusti dečke da jedu”, rekla je majka.

Ali to nije bilo sve što je Hannah smetalo. Blizanci su voljeli ulaziti u njezinu spavaću sobu i igrati se s njezinim igračkama.

Jednog dana se uznemirila kad su uzeli njezinog medvjedića i počeli se s njim igrati i bacati ga. Brinula se da će ga slučajno rastrgati. Zgrabila je medvjedića. “Igraj se svojim stvarima”, šapnula mu je značajno.

Šaputala je jer nije htjela smetati ocu i majci. Obitelj je živjela u stanu na imanju Adventističkog međunarodnog in-

stituta za napredne studije na Filipinima. Otac je bio u drugoj sobi, gdje je učio da postane misionar, a majka je radila.

Blizancima nije smetalo što je Hannah uzela medvjedića. Našli su još jednog među u njezinoj sobi i počeli se igrati i boriti za njega. “Stani!” šapnula je Hannah. “Uzmi svoje stvari za igru i borbu.”

I tako je to trajalo, i trajalo, i trajalo... Bilo je tako neugodno. Hannah nije znala što učiniti.

Zatim su Hannah i njezina obitelj otišli na tjedan s duhovnim naglaskom na Adventističkom međunarodnom institutu za napredne studije.

Hannah je pažljivo slušala govornika. Srce joj je bilo dirnuto kad je čula za Isusovu veliku ljubav. Kad je govornik upitao tko bi želio predati svoje srce Isusu i krstiti se, podigla je pogled prema svojim roditeljima.

“Tata i mama, da idem?” pitala ih je.

Otac i majka su znali da Hannah jako voli Isusa. Vidjeli su da Sveti Duh govori njezinom srcu. Klimnuli su glavama da može ići. Hannah se probila naprijed. Zechy i Jerry su joj se pridružili, kao i druga djeca.

Pastor crkve izmolio je posebnu molitvu za djecu i pozvao ih da s njim proučavaju Bibliju. Zatim su, jedne sunčane i radosne subote, Hannah i njezina braća predala svoja srca Isusu biblijskim krštenjem.

Nešto se dogodilo nakon njezina krštenja. Hannah se počela buditi trideset minuta ranije kako bi imala osobno jutarnje bogoslužje. Dok je čitala, osjećala je da je Bog doista s njom. Voljela je biti s Bogom i molila se: “Dragi nebeski Oče”, šaptala je. “Hvala Ti za ovaj dan. Molim Te, pomози mi da razumijem predanost Tebi. Pomози mi razumjeti što danas čujem. Molim Te, blagoslovi moje roditelje i braću.”

Dok se Hannah molila, stvari su se kod kuće počele mijenjati. Otkrila je da ono što ju je nekad živciralo — više nije bitno. Ništa je više nije živciralo, a braći je imala za uputiti samo lijepe riječi.

Danas je Hannah stalno sretna i sigurna je da to Bog čini da njezino srce bude kao Njegovo.

“Bog mijenja moje srce”, kaže ona.

Vaš velikodušni dar trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će djeci u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, u koji su uključeni i Filipini, da uče o Bogu koji mijenja srca i da budu Njegova. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar u subotu, 28. lipnja.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Filipine na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Hannah na: bit.ly/Hannah-SSD.
- ◆ Objasnite djeci da je Bog promijenio Hannino srce. Efežanima 4,31.32 kaže: “Neka se ukloni od vas svaka vrsta gorčine, gnjeva, srdžbe, vike i psovke, sa svakom vrstom zloće! Mjesto toga budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa. Opraštajte jedan drugome, kao što je i Bog vama oprostio u Kristu!” Pitajte djecu žele li da Bog promijeni njihova srca.
- ◆ Potaknite djecu da budu poput Hannah i imaju jutarnje pobožnosti s molitvom svaki dan. Jutarnja molitvena služba ključni je korak prema primanju novog srca.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti o misiji i zanimljivosti iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

21. lipnja 2025.

Grebi, grebi, grebi...

Filipini

Dječčić je bio tako tužan. Ruke su ga svrbile, noge su ga svrbile, a on nije znao što učiniti da svrbež nestane.

Mali dječak i njegova obitelj živjeli su daleko od bilo kakve bolnice. Živjeli su daleko od liječnika i medicinskih sestara. Živjeli su u selu visoko u planinama, na Filipinima. I ostale dječake i djevojčice u selu su svrbjele ruke i noge. Nitko nije znao što učiniti u vezi s tim.

Onda su jednog dana u selo došle dvije mlade žene. Dječak ih je čuo kako govore da su misionarke iz daleka. Čuo ih je kako govore da će godinu dana živjeti u njegovom selu. Tada je jedna od njih pogledala ravno u njega i pozvala ga da čuje zanimljivosti o Bogu.

“Dodi na planinsku rijeku koja teče pored sela i pozovi svoje prijatelje”, rekla je uz blistavi osmijeh.

Uskoro su mali dječak i desetero druge djece sjedili na stjenovitoj obali rijeke s dvije misionarke. Dječčić je sa zanimanjem slušao dok je jedna misionarka otvarala knjigu sa šarenim slikama i počela čitati izvještaj o Bogu.

Ali onda je dječaka počela svrbjeti ruka. Grebao ju je. I stopalo ga je počelo svrbjeti. On je grebao i stopalo. Zatim su ga zasvrbjele i druga ruka i noga, pa ih je češao. Ostala djeca su također osjetila svrbež, i svi su se češali, i češali, i češali. Teško im je bilo slušati izvješća o Bogu dok su se češali.

Misionarke su primjetile da su djeca bila rastresena svojim češanjem, te su pomno promotrile njihove ruke i stopala.

“Mislim da imam rješenje”, rekla je jedna od misionarki. “Vidjela sam sličan osip kad sam bila djevojčica u svojem

selu. Skuhali smo lišće guave u vodi, a zatim smo u toj vodi kupali ruke i noge. Pokušajmo to učiniti ovdje.”

Dvije misionarke su pitale djecu imaju li koje stablo guave u selu. Dječacić je odmah pokazao stablo guave. Misionarke su nabrale lišća i rekle djeci da od kuće donesu posude ili zdjele. Djeca su brzo otrčala.

Kad su se djeca vratila, zatekla su misionarke kako kuhaju lišće guave u velikom loncu vode. Zatim su maknule lonac s vatre i pričekale da se voda ohladi. Dok su čekale, misionarke su učile djecu vedre pjesme o Bogu. Zatim su ulile vodu u posude i zdjele koje su donijela djeca. “Pomolimo se Bogu za pomoć”, rekla je jedna. Druga je pokazala djeci kako zatvoriti oči i sklopiti ruke. Molila se: “Dragi Bože, molim Te, izliječi ovu djecu. U Isusovo ime, Amen.”

Mali dječak i druga djeca stavili su ruke u svoje posude i čekali dvadesetak minuta. Zatim su promijenili vodu, stavili noge u posude i čekali još dvadesetak minuta. Vrijeme je proletjelo dok su veselo pjevali o Bogu.

Svaki dan nakon toga misionarke su kuhale lišće biljke guave, molile se i kupale djeci ruke i noge. Pokazale su svim majkama kako se to radi. Nakon dva tjedna s dječjih šaka i stopala nestale su bijele kvрге. Svi su bili tako sretni!

Zatim su misionarke pozvale djecu da se vrate na riječnu obalu i slušaju izvještaje o Bogu. Sada su djeca mogla pozorno slušati jer ih više nisu ometali svrbež i češanje ruku i stopala. Željela su znati više o Bogu koji sluša molitve misionarki i koji ih je izliječio.

Dvije mlade žene koje su pomogle djeci bile su obučene da budu misionarke u ustanovi izgrađenoj uz pomoć darova trinaeste subote 1986. godine. Hvala vam što namjeravate velikodušno darivati svoje darove trinaeste subote, 28. lipnja 2025., koji će pomoći da više djece sazna o Isusu u Aziji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Filipine na zemljovidu. Zatim pokažite Sierra Madre, najduži planinski lanac u zemlji, gdje živi mali dječak.
- ◆ Dječak o kojem je riječ pripada plemenu Dumagat, nedosegutoj skupini ljudi koji vjeruju u duhove. Misionarke su filipinske volonterke iz Pokreta 1000 misionara, koji je primio dio darova trinaeste subote za izgradnju Središte za obuku u Silangu na Filipinima.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s jednim od misionara, Bam-Bamom, iz ovog iskustva: bit.ly/Bam-Bam-SSD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti o misiji i zanimljivosti iz Južne azijskopaci-
fičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

28. lipnja 2025.

Trinaesta subota: Čudo na moru

Indonezija

Ovo je svjedočenje o čudu na tradicionalnoj indonezijskoj lađi, jukungu. Lađa izgleda poput običnog kanua — dugačka je i uska i izrađena je od drveta. Sa svake strane lađe nalaze se dugi plovci kao potporni nosači. Ti nosači pomažu lađi da održi ravnotežu na vodi i da se ne prevrne. U stražnjem dijelu jukungu nalazi se snažan izvanbrodski motor koji lađu tjera naprijed.

Jukung je u ovom iskustvu izgledao kao svaki obični jukung. Nije bio posebne boje. Nije bio posebne dužine. Nije imao poseban izvanbrodski motor.

Ali da, imao je posebnog putnika!

Pastor Eduard je vidio kako jukung stiže na otok na kojem je živio. Vidio je vladine zdravstvene djelatnike kako silaze s broda i posjećuju njegovo selo. Tada je vidio zdravstvene djelatnike kako se tim jukungom spremaju otići. Pitao je kamo idu i saznao da putuju na otok na koji je on želio otići. Na otoku su živjele tri obitelji adventista sedmog dana koje nisu imale svoju crkvu. Nisu imale niti vlastite lađe da putuju do otoka s crkvom. Sastajali su se u jednom od svojih domova na bogoslužja subotom. Ali sada je bio kraj tromjesečja, kad su željeli jedni drugima prati noge, piti sok od grožđa i jesti beskvasni kruh kako bi se prisjetili Isusove smrti, na službi Večere Gospodnje. Željeli su da pastor Eduard dođe i slavi s njima.

Pastor Eduard nije imao vlastito plovilo, pa je pitao zdravstvene djelatnike može li s njima na njihovom jukungu putovati na otok. Pristali su, i jukung je krenuo u petak poslijepodne.

Rooooaaarrr! Jukung je klizio po površini vode. Vjetar je milovao lice pastora Eduarda. Tako se radovao svetoj večeri sa seljanima!

Ali onda se podigla oluja. Kiša je padala u bujicama. Vjetar je žestoko puhao. Ali lađa je nastavila juriti kroz nemirne vode.

Rooooaaarrr!

Odjednom se taj jednoličan zvuk zaustavio. Motor je utihnuo. Pastor Eduard, zdravstveni djelatnici i kapetan lađe su se pogledali. Sve što su mogli čuti bilo je udaranje kiše i zavijanje vjetra.

Kapetan plovila povukao je uže kako bi pokušao ponovno pokrenuti motor. Ništa se nije dogodilo. Pokušao je ponovno. Trzaj! Trzaj! Ništa se nije dogodilo.

Jukung je prestao juriti preko vode. Sada su bili prepušteni na milost i nemilost vjetra i valova. Ljuljali su se naprijed-natrag poput pluta na vodi. Prošao je sat vremena. Zatim dva sata. Tri sata. Četiri sata...

Zdravstveni djelatnici su bili jako uplašeni. Svi su plakali. Znali su za iskustva o lađama koje tonu u olujama i bojali su se da će umrijeti. Jedna je žena iznenada povikala: "Krv Isusova! Krv Isusova!"

Pastor Eduard se okrenuo da vidi tko zaziva Isusa u pomoć. Bio je iznenađen kad je vidio da je to žena koja čak nije niti kršćanka. Nije vjerovala u Isusa. Ali u svojem strahu zazivala je Njega.

Žena je vidjela pastora Eduarda kako je gleda. Sjetila se da je on kršćanin koji vjeruje u Isusa i molila ga je da se moli za jukung.

"Učinila sam svoj dio da zazovem ime Isusovo", rekla je. "Sada vi, kao pastor, zazovite Isusa kako bismo mogli biti spašeni."

U tom je trenutku pastor Eduard začuo drugi glas. Glas je bio tih i nježan. Ipak, mogao ga je čuti iznad huka kiše i vjetra.

Glas je rekao: "Reci kapetanu broda da spoji crijevo za gorivo na drugi spremnik goriva."

Na jukungu su bila dva spremnika goriva, obični spremnik i pričuvni spremnik goriva za hitne slučajeve. Spremnici su osiguravali gorivo za rad brodskog motora.

Pastor Eduard je bio iznenađen kad je čuo taj glas, ali nije se opirao. Osjećao je da se mora pokoriti. Iako nije znao ništa o brodovima, otišao je do kapetana i rekao mu da skine crijevo za gorivo s običnog spremnika goriva i spoji ga na pričuvni spremnik goriva.

Kapetan je već pokušao spojiti crijevo na pričuvni spremnik goriva. Ali nije ništa prigovarao. Osjećao je da se mora pokoriti. Odmah je izvukao crijevo iz običnog spremnika goriva i spojio ga na pomoćni spremnik.

Tada je pastor Eduard pozvao kapetana i zdravstvene djelatnike da mu se pridruže u molitvi Isusu. Zdravstveni djelatnici su prestali plakati dok su naprezali uši da slušaju molitvu.

"Gospodine Isuse, naši su životi doista u Tvojim milosrdnim rukama", molio se pastor. "Budi volja tvoja."

Zatim se okrenuo kapetanu. "Upali motor", rekao je.

Kapetan je povukao užu da ponovno pokrene izvanbrodski motor. Trzaj!

Prošao je djelić sekunde i motor je oživio. Šaf-šaf-šaf-rrroo-oaaarr!

Svi zdravstveni djelatnici, uključujući i ženu koja nije vjerovala u Isusa, istodobno su uzviknuli: "Slava Gospodinu!"

Kiša nije prestajala i vjetar nije jenjavao. Ali motor je nastavio brujati, a jukung je sigurno stigao do otoka.

Zdravstveni djelatnici su odmah rekli svima na otoku da im je Isus spasio život.

"To je zbog imena Isusa", rekla je žena koja dotad nije vjerovala u Njega. "Kad smo zazvali Isusovo ime, Bog nam je pomogao da sve prebrodimo."

Rekla je pastoru Eduardu da sada vjeruje u Isusa.

“Sada znam da Isus nije samo Učitelj i prorok, već da je Bog i da nadzire svu prirodu. Isus nas je sigurno doveo kući.”

Ta je subota bila poseban dan za pastora Eduarda. Ne samo da je prisustvovao Večeri Gospodnjoj na otoku, nego je mogao ispričati svoje posebno misijsko iskustvo.

Danas je kraj tromjesečja, i dio današnjeg dara, dara trinaeste subote, pomoći će ljudima u Indoneziji da upoznaju Boga koji čuje molitve. Naš velikodušni dar trinaeste subote pomoći će u otvaranju Adventističkog teološkog fakulteta u Papui, Nabire u Indoneziji. Također će ići i za predškolsku ustanovu u Mjanmaru, za Središte utjecaja Life Hope u Mjanmaru i zdravstvenu kliniku Brunei. Hvala vam na vašem velikodušnom daru!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Indoneziju na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak s pastorom Eduardom: bit.ly/Eduard-SSD.
- ◆ Slike za ovo iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Podijelite vijesti iz misije i zanimljivosti iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

*****

*****

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržat će šest projekata u Južnoj afričkoindijskooceanskoj diviziji:

- ◆ Izgradnju nove srednje škole na sjeveru Zambije.
- ◆ Izgradnju kuhinje i praonice u Adventističkoj bolnici Chitanda Lumamba, Chibombo, Zambija.
- ◆ Izgradnju stambenih objekata za osoblje Adventističke bolnice Yuka, Kalabo, Zambija.
- ◆ Kupnju misijske lađe na jezeru Bangweulu, Zambija.
- ◆ Izgradnju Središta za zdravlje i wellness Umhlanga, Južnoafrička Republika.
- ◆ Projekti za djecu: Animirane priče temeljene na rodovima Duha i raspodjela *Biblija za istraživače* (Adventurer's Bibles) u Južnoafričkoj i Indijskooceanskoj diviziji.

*****

Činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji

Tajland

- ◆ Tajlandska misija ima 63 crkve i 17.096 vjernika. Sa stanovništvom od 64.994.000 to znači da na svakih 3.802 stanovnika dolazi jedan vjernik Adventističke crkve.
- ◆ Adventistički centar za spašavanje djece u Chiangmaiju u Tajlandu pruža dom “siročadi, napuštenoj, zlostavljanoj i osiromašenoj djeci”, te im omogućuje sigurno i sretno okruženje uz kvalitetno obrazovanje do razine sveučilišta ili strukovne izobrazbe. Ta organizacija također pomaže djeci u izbjegličkim kampovima na granici Tajlanda i Mjanmara.
- ◆ Adventistički nauk stigao je u Tajland 1906./1907. godine, kad je R. A. Caldwell na nekoliko tjedana došao prodavati duhovne knjige u Bangkok.
- ◆ Stalna misija osnovana je na Tajlandu 1919. godine, tada poznatom kao Sijam, kad su se E. L. Longway i Forrest A. Pratt sa svojim obiteljima nastanili u Bangkoku. Do 1921. godine kršteno je pet obraćenika, a do 1926. godine broj vjernika crkve porastao je na 88 ljudi.
- ◆ Rani rad na Tajlandu uglavnom je bio usmjeren na Kineze.
- ◆ Rad u unutrašnjosti Tajlanda započeli su 1924. mladi Tajlandani. Godine 1925. otvorene su dvije misijske škole, jedna u Bangkoku i druga u Ban Pongu.
- ◆ Oko 90% Tajlandana čine budisti, 5% su muslimani, a samo 2% su kršćani.
- ◆ Bangkok nije samo glavni grad Tajlanda, nego i njegova glavna luka i najveći grad. Bangkok se nalazi na delti rijeke Chao Phraya.

- ◆ Tajland se nalazi na Indokineskom poluotoku i prostire se na 513.120 km².
- ◆ Tajlandska valuta je tajlandski baht.
- ◆ Službeni jezik Tajlanda je tajlandski.
- ◆ Nacionalna životinja Tajlanda je tajlandski slon, nacionalna riba je sijamski borac, a nacionalna ptica je sijamski vatre-ni fazan.
- ◆ Nacionalna himna Tajlanda zove se “Phleng Chat Thai”.
- ◆ Tajland je parlamentarna ustavna monarhija.
- ◆ Tajland je bio poznat kao Sijam do 1939. godine, kad je vlada službeno promijenila ime u Tajland.
- ◆ Sijamske mačke potječu iz Tajlanda, gdje su nekada bile poštovane kao kraljevski ljubimci.
- ◆ Izraz “sijamski blizanci” potječe od Changa i Enga Bunkera, tajlandske braće rođene spojenih prsa 1811. godine. Oni su nastupali u cirkusu P. T. Barnuma i postali jedna od najpoznatijih točaka sijamskih blizanaca u povijesti.
- ◆ Bangkok je u Guinnessovoj knjizi rekorda naveden kao mjesto s najduljim imenom na svijetu. Njegovo puno ime je Krunghthepmahanakhon Amonrattanakosin Mahintharayuthaya Mahadilokphop Noppharatchathaniburirom Udomratchaniwetmahasathan Amonphimanawatansathit Sakkathattiyawitsanukamprasit — što znači “Grad anđela, veliki grad besmrtnika, veličanstveni grad devet dragulja, sjedište kralja, grad kraljevskih palača, dom utjelovljenih bogova, podignut po Višvakarmanovoj zapovijedi na Indrin zahtjev”.
- ◆ Muay thai je nacionalni sport Tajlanda, poznat kao “umjetnost osam udova”, zbog upotrebe šaka, laktova, koljena i potkoljenica u borbi.
- ◆ Godine 2009. Tajlandanka Kanchana Ketkaew postavila je svjetski rekord boravkom od trideset i tri dana i noći u staklenom kavezu ispunjenom škorpionima.

- ◆ Bangkok se naziva Venecijom Istoka, zbog svojih 83 kanala i 10.000 čamaca punih voća, povrća i ribe, koji čine plutajuću tržnicu.
- ◆ U tajlandskoj džungli rastu biljke mesožderke, poput biljke vrčasti grm, koje se hrane kukcima.
- ◆ Šume Tajlanda dom su slonovima, leopardima, tigrovima, divljem govedu i malajskom tapiru, koji na prednjoj polovici tijela ima crno krzno i bijelo na stražnjoj.
- ◆ Tajland ima 1.430 otoka; najveći, Phuket, nalazi se na jugozapadu Tajlanda u Andamanskom moru.
- ◆ Najviša planina u Tajlandu je Doi Inthanon, koja se nalazi u Chiangmaiju i visoka je 2.565 metara.
- ◆ Na Tajlandu se glava smatra svetim dijelom tijela, pa nije pristojno dirati tuđu glavu. Tabani se smatraju najnižim dijelom tijela, pa ih ne treba pokazivati.
- ◆ Neka popularna tajlandska jela uključuju pad thai (pržene rezance s jajetom), tom kha gai (začinjenu juhu od kokosa s piletinom i limunskom travom), khao pad (prženu rižu koja nije previše začinjena i omiljena je među djecom) i khao neaow mamuang (rižu kuhanu u kokosovom mlijeku, posluženu s kriškama svježeg manga).
- ◆ Tajland je najveći proizvođač i izvoznik rezanih orhideja na svijetu. U tajlandskim farmama orhideja uzgaja se oko 1.300 vrsta. Tajland godišnje izvozi više od 50.000 tona orhideja.
- ◆ Tajland je dom najmanjem sisavcu i najvećoj ribi na svijetu: šišmiš-bumbar teži samo dva grama (težina dviju spalica), dok kitopsina iz oceana oko Tajlanda teži oko dvadeset tona i može biti dugačka 18,8 metara.
- ◆ Na Tajlandu je zabranjeno stati na novac, jer se na njemu nalazi slika monarha.

Filipini

- ◆ Adventistička crkva na Filipinima sastoji se od Centralno-filipinske, Sjevernofilipinske i Jugozapadnofilipinske unije konferencija, te Jugoistočnofilipinske misije. Postoji 5.457 crkava, u kojima se okuplja 1.312.881 vjernika. Sa stanovništvom od 117.337.000 ljudi, to je jedan član crkve na svakih 89 Filipinaca.
- ◆ Godine 1905. je G. A. Irwin, predsjednik Australazijske unije konferencija, posjetio Filipine na putu za Generalnu konferenciju, gdje je preporučio da adventisti sedmog dana započnu rad na otocima slanjem kolportera u Manilu.
- ◆ Iz Australije je kasnije stigao R. A. Caldwell, i 1905. godine počeo prodavati zdravstvene i vjerske knjige na španjolskom jeziku.
- ◆ U prosincu 1916. godine je Srednja južna konferencija Luzon, blizu Manile, postala prva lokalna konferencija u Aziji, sa 752 člana u osam crkava.
- ◆ Sredinom 1920-ih došlo je do nestašice Biblija na filipinskim jezicima, jer je kršćanska nakladnička kuća u Japanu, koja ih je izdavala, uništena u potresu u rujnu 1923. godine.
- ◆ Adventistički međunarodni institut za napredne studije (AIIAS) je postdiplomska škola koja se nalazi jedan sat južno od Manile. Ima studente i nastavno osoblje iz čak sedamdeset zemalja. AIIAS nudi magistarski program iz javnog zdravstva te magisterije i doktorske programe iz obrazovanja, poslovanja i teologije.
- ◆ Oko devedeset posto Filipinaca su kršćani (80 posto katolici; 10 posto drugi kršćani); oko šest posto su muslimani; a ostali su "ostalo ili ništa".
- ◆ Glavni grad Filipina je Manila, na otoku Luzon, iako je najveći grad u zemlji Quezon City.

- ◆ Filipini su država sastavljena od 7.641 otoka, ukupne površine od 300.000 km².
- ◆ Novčana jedinica Filipina je filipinski peso.
- ◆ Službeni jezici Filipina su engleski i filipinski (standardizirana verzija jezika tagalog).
- ◆ Nacionalna ptica je filipinski orao, nacionalni cvijet jasmin sambac, a nacionalno drvo je narra, odnosno filipinski mahagonij.
- ◆ Ugroženi filipinski orao, koji jede majmune, jedva preživljava zbog krčenja šuma.
- ◆ Nacionalna himna Filipina je "Lupang Hinirang" ("Odbrana zemlja").
- ◆ Španjolski istraživač Ferdinand Magellan prvi je stigao na Filipine 1521. godine.
- ◆ Ime Filipini dolazi od Filipa II., španjolskog kralja u šesnaestom stoljeću, kad je zemlja postala španjolska kolonija.
- ◆ Filipini su ustavna republika s predsjedničkim sustavom.
- ◆ Gotovo polovica površine Filipina koristi se za poljoprivredu, a šume prekrivaju drugu četvrtinu površine.
- ◆ Poljoprivredni proizvodi uključuju kokosove orahe, šećernu trsku, povrće, tropsko voće i rižu.
- ◆ Filipinska kuhinja sadrži mnoga jela od riže, rezanaca i povrća, kao i ribu, plodove mora, piletinu, svinjetinu ili govedinu.
- ◆ Krokodil se ponekad jede kao poslastica.
- ◆ Poseban filipinski sladoled radi se od ljubičastog jama, a zove se ube.
- ◆ U kišnim šumama Filipina postoji više od 500 vrsta ptica. Više od trećine njih nema nigdje drugdje u svijetu.
- ◆ Mnogi Filipinci imaju španjolska imena, jer su u devetnaestom stoljeću Španjolci donijeli zakon da svi moraju imati španjolsko ime.

- ◆ Filipinci toliko koriste tekstualne poruke, SMS, da se Filipini nazivaju “svjetskom prijestolnicom poruka”.
- ◆ Najveći svjetski biser otkrio je filipinski ronilac u Palawanskom moru. Biser je težak 35 kilograma i vrijedan oko 100 milijuna dolara.
- ◆ Filipinci su veliki ljubitelji košarke. Filipinski košarkaški savez, osnovan 1975. godine, bio je prva azijska košarkaška liga.
- ◆ Mnogi Filipinci su također ljubitelji boksa.
- ◆ Filipini su najveći “izvoznik” medicinskih sestara u svijetu.
- ◆ Mnogi muškarci nose izvezenu košulju, barong. U posebnim prilikama žene mogu nositi terno, dugu haljinu sa širokim “leptir” rukavima.
- ◆ Pri kraju Drugog svjetskog rata, dok su se Japanci povlačili iz Manile, ogorčene borbe gotovo su uništile glavni grad.
- ◆ Filipinsko društvo sastoji se od gotovo stotinu kulturno i jezično različitih etničkih skupina.
- ◆ Jedna od najvećih svjetskih vulkanskih erupcija dvadesetog stoljeća dogodila se 1991. godine, kad je eruptirala planina Pinatubo na Luzonu, prvi put u šest stotina godina.

Indonezija

- ◆ Istočnoindonezijska konferencija i Zapadnoindonezijska misija imaju 1950 crkava s 230.767 vjernika. Sa stanovništvom od 278.696.000, to je jedan vjernik crkve na svakih 1.208 Indonežana.
- ◆ Prvi adventist koji je posjetio Indoneziju bio je Abram La Rue, koji je bio na Javi negdje između 1888. i 1903. godine.

- ◆ Adventistički rad u Indoneziji započeo je 1900. godine, kad je R. W. Munson otvorio misiju u Padangu, na zapadnoj obali Sumatre.
- ◆ Prva crkva sastavljena isključivo od Indonežana osnovana je 1957. godine u obalnom selu Mambui.
- ◆ Prva adventistička škola za obuku djelatnika u Indoneziji, nazvana Opleidingsschool der Advent-Zending, otvorena je 1929. godine na Javi. Sada je to Indonezijsko adventističko sveučilište.
- ◆ Drugi svjetski rat prisilio je školu na zatvaranje 1942. godine. Nekoliko učitelja smješteno je u koncentracijske logore, u kojima su dvojica umrla.
- ◆ Po vjerskim uvjerenjima 87 posto Indonežana su muslimani, 10 posto su kršćani, manje od 2 posto su hinduisti, a manje od jedan posto su budisti.
- ◆ Glavni grad Indonezije je Jakarta, koji se nalazi na sjeverozapadnoj obali otoka Java.
- ◆ Indonezija se sastoji od 17.000 i više otoka, uključujući Sumatru, Javu, Sulawesi i dijelove Bornea i Nove Gvineje, što je čini najvećim arhipelagom na svijetu.
- ◆ Indonezija je od najistočnije do najzapadnije točke široka oko 5.120 kilometara.
- ◆ Java je najnaseljeniji otok na svijetu, i dom je za više od polovice stanovništva zemlje.
- ◆ Indonezijska valuta je indonezijska rupija.
- ◆ Službeni jezik Indonezije je indonezijski, ali u upotrebi postoji više od 700 mjesnih jezika.
- ◆ Osoba iz Indonezije se zove Indonežanin.
- ◆ Nacionalni cvijet Indonezije je jasmin sambac, dok je nacionalna životinja komodski varan.
- ◆ Komodski varan je najveći živući gušter na svijetu. Najveći ikad viđen primjerak bio je dugačak 3,13 m i težak 166 kg.

- ◆ Komodski varani ograničeni su na nekoliko indonezijskih otoka uključujući, naravno, i otok Komodo.
- ◆ Ugroženi sumatranski tigar podrijetlom je s indonezijskog otoka Sumatre. Tigrovi s Balijske i javanski tigrovi su izumrli.
- ◆ Nacionalni amblem Indonezije je ptica slična orlu, garuda pancasila. Garuda je bila mitska ptica koju je jahao bog Višnu u hinduističkoj legendi.
- ◆ Državna himna Indonezije je "Indonesia Raya" ("Velika Indonezija").
- ◆ Indonezija je do 1945. godine bila pod vlašću Nizozemske.
- ◆ Indonezija je najveća islamska država na svijetu.
- ◆ Indonezija je predsjednička republika s izabranim zakonodavnim tijelom.
- ◆ U Indoneziji postoji oko 400 vulkana, a oko 130 ih je aktivno. Od 1972. do 1991. bilo je 29 erupcija, uglavnom na Javi.
- ◆ Najveća erupcija u zabilježenoj povijesti bila je na planini Tambora na otoku Sumbawa, 1815. godine. Bila je toliko glasna da se mogla čuti na skoro dvije tisuće kilometara udaljenosti.
- ◆ Puncak Jaya ("Slavni vrh") nalazi se na otoku Nova Gvineja. S visinom od 4.884 metara to je najviši otočni planinski vrh na svijetu.
- ◆ Obale svih otoka u Indoneziji ukupno imaju oko 54.716 kilometara, što je čini trećom najdužom obalom na svijetu, nakon Kanade i Norveške.
- ◆ Neka od najčešćih jela u Indoneziji uključuju nasi goreng (jelo od pržene riže), karedok (sirovo povrće u umaku od kikirikija) i gado-gado (salata od kuhanih jaja, kuhanog krumpira, prženog tofua i kikirikija).
- ◆ Nogomet je jedan od najomiljenijih sportova u Indoneziji, iako je otok Madura poznat po utrkaма s bikovima.

- ◆ Najveći cvijet na svijetu, mrtvački cvijet (*rafflesia arnoldii*), nalazi se u prašumama Sumatre i Bornea. Može narasti do više od jednog metra u promjeru i težiti jedanaest kilograma. Ima jak miris po trulom mesu.

[illegible]

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com